SVENSK MUSIKTIDNING

N:r 11. | Redaktör och utgifvare: FRANS J. HUSS. Telefon: Brunkeberg 14 97. | NORDISKT MUSIKBLAD. Stockholm den 8 Juni 1904. | Expedition: Vallingatan 11. Pris: Helår 5 kr. Lösnummer 25 öre. Annonspris 20 öre pr petitrad. | 24:e Årg.

Conrad Nordqvist.

Ett 25-års-jubileum.

Vår förste hofkapellmästare, Conrad Nordqvist, kan i dessa dagar se tillbaka på ett kvartsekels verksamhet såsom kapellmästare vid kgl. operan. År 1879 blef han nämligen såsom andre kapellmästare anställd vid densamma.

Med anledning af detta jubileum må här också kastas en blick på hans lif och verksamhet till innevarande tid.

Johan Conrad Nordqvist är född den 11 april 1840 i Venersborg, der fadern var musiker. Han blef 8 år gammal elev vid Vestgöta-Dals regementes musikkår och följde med denna ut i danska kriget 1848. År 1856 blef han elev vid Musikaliska akademien, 1859 altviolist i hofkapellet, 1862 musikanförare vid teaterns balett. 1866 aflade han organist-, musikdirektörs- och musiklärareexamen med högsta betyg samt blef derefter regementsmusikdirektör. Nordqvist vistades med statsunderstöd i Wien och Berlin 1867—68, blef 1870 ledamot af Musikaliska akademien, 1876 kormästare vid lyriska scenen, 1879 andre och 1885 förste kapellmästare och hofkapellmästare samt var från 1886—1889 Musikföreningens dirigent. N. var äfven musiklärare vid gymnasium och nya elementarskolan 1870—72, harmonilärare vid konservatoriet 1870—72 och efter 1880. Från 1875 har han varit organist i Storkyrkan. År 1888 räddade Nordqvist vår k. opera, som af bristande penningunderstöd hotades med ruin, genom att öfvertaga hennes ledning. Lyckan gynnade honom och operan, hvars direktör han var till juni 1892, då en schism mellan honom och artisterna föranledde hans afgång. Först omkring fem år senare inträdde han åter i full verksamhet som hofkapellmästare. Den flitiga tjenstgöringen vid operan etc. har troligen tagit hans tid så i anspråk, att föga deraf blifvit öfrig för kompositorisk verksamhet. Nordqvists kompositioner äro mest tillfällig operamusik. Bland hans orkesterverk är den sköna sorgmarschen vid Carl XV:s begrafning mycket populär. Af öfriga hans tonsättningar må nämnas musik och instrumentering till baletten "I Skottland", sånger (Visor till text ur "Finska toner" m. fl.), pianosaker, deribland "Sorgtoner vid Aug. Södermans graf", Jubileums-festmarsch för orkester vid Konung Oscar II:s jubileum 1897 etc. Som skicklig altviolist har han stundom låtit höra sig å kammarmusikkonserter.

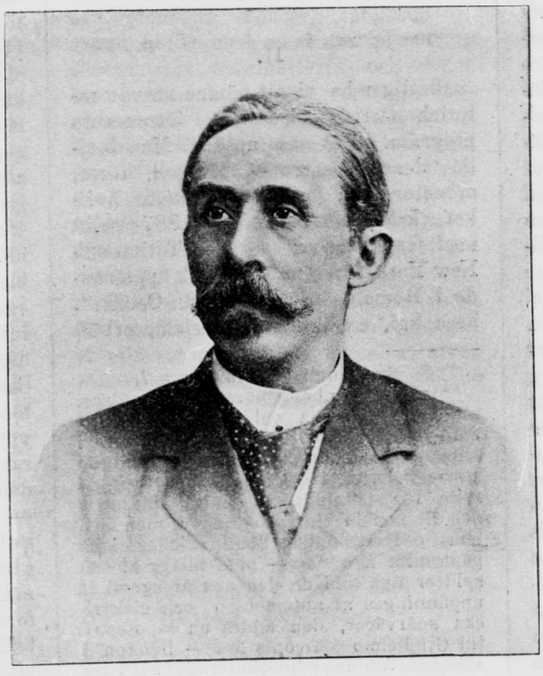

Conrad Nordqvist.

Musiklektioner under sommarferierna.

Sedan länge har det varit tal om att vid stadens skolor, äfvensom vid andra läroverk, inskränka tiden för lärjungarnes sommarferier. Folkskolornas äro, som bekant, icke så långa. I utlandet är ferietiden under sommaren betydligt kortare än hos oss. Emellertid har å andra sidan framhållits, att på våra långa och stränga vintrar en rekreationstid af tre månader, juni—augusti, väl är behöflig, och vanligt är också, särskildt hvad hufvudstaden beträffar, att under dessa månader familjer, som därtill ha råd, utflytta och tillbringa sommaren på landet, helst vid sjö- och hafskuster. För dem som icke ha egna landsställen brukar dock sådan utflyttning sällan ske förr än vid midten af juni. Nu har emellertid i afseende på sommarferierna skolmyndigheterna bestämt att

från och med nästa år sommarferierna skola minskas med ett par veckor, och i sammanmanhang härmed har den under flere år påbjudna ferieläsningen i flere ämnen slopats, emedan resultaten deraf befunnits icke motsvara de förväntningar man ställt på densamma. Äfven med en minskning af sommarlofvet kommer detta att räcka vid pass två månader, en tid som är väl lång att fördrifva utan några som helst nyttiga studier. Ett sommararbete som dock torde bli obligatoriskt, såsom endast under den tiden möjligt, är det botaniska med insamling af växter och inhämtande af kännedom om dem. Men såsom detta studium vanligen hittills bedrifvits, har nyttan däraf varit ringa. I de flesta fall torde dermed ha tillgått så, att när större delen af sommaren tillbragts med lekar och sport, mot slutet deraf det obligatoriska insamlandet af växter börjat, då åtskilliga af de växter, som enligt växtförteckning bort tagas, icke mera finnes blommande. En lärjunge bör derföre tidigt på sommaren börja sina botaniska exkursioner, helst om tillgång därtill gifves under ledning af en lärare, som ett par dagar i veckan kan leda dessa exkursioner och dervid meddela undervisning om systematik m. m. jemte kunskap i examinering och namnkännedom. Kunskap om och kärlek till naturen kan härigenom väckas hos de unga allt under det att ordnade botaniska exkursioner förena arbete med helsosam rörelse i det fria.

Ett annat nyttigt arbete, som utan ansträngning kan under sommaren bedrifvas, är musiklektioner — derom vi här egentligen ha att tala. Med musiklektioner syfta vi på pianospelet såsom det allmännaste musikstudiet. Äfven under sommaren torde de flesta utflyttade familjer ha ett piano i sommarhemmet. De unga eleverna böra då tillhållas att dagligen eller åtminstone ett par gånger i veckan sysselsätta sig med spelöfningar. På ställen der tillgång finnes till lektioner för kompetent lärare eller lärarinna böra sådana meddelas åt de unga, så att öfvandet kan bedrifvas på ett allvarligt och lärorikt sätt. Ett par timmars lektioner i veckan böra ej vara för helsa och krafter betungande. Beräkna vi ferierna till två månader och att lärjungens pianoundervisning pågår från 9:de till 16:de året, så är det en tid af (2 × 8) sexton månader (= 1 1/3 år) som slösas bort om ingen undervisning eller öfning under sommaren eger rum. Med sommarundervisning kan vinnas att vid 15:de eller 16:de året, då lärjungen är mest ansträngd genom skolstudier och tillkommande konfirmationsläsning, samt är fysiskt ömtåligast, det musikaliska lektionsarbetet kan inskränkas. Man må besinna hur behöfligt det är att för pianoeleven den tekniska utbildningen icke afbrytes, och dessutom är för en sådan elev så mycket att lära ifråga om pianolitteraturens mångsidighet, smakutbildning m. m., att det är väl behöfligt att utan afbrott sysselsätta sig med ifrågavarande musikstudium, som äfven borde vara ett nöje för en musikalisk elev.

Musiksäsongen i Italien.

1903—1904.

Milano. Roma. Firenze. Napoli. Palermo

af

Anteros.

(Forts. o. slut fr. föreg. n:r.)

Ett par ytterligare succéser hafva varit Puccinis *Tosca* med Gemma Bellincioni i hufvudpartiet samt Emilio de Marchi och Mario Sammarco i Marios och Scarpias, äfvensom Mancinellis af maestron sjelf anförda *Ero e Leandro,**) med Elisa Bruno och Fiorello Giraud i titelrollerna. I denna briljant instrumenterade och rätt melodirika opera verkade den originella prologen, den inspirerade "anakreontikan," Heros effektfulla "conchiglia"-scen och den imponerande orkestermålningen vid Leandros' ankomst i fjerde akten särskildt anslående. Den omfattande repertoaren har dessutom upptagit Meyerbeers *Gli Ugonotti*, hvari Maria de Macchi — Valentine, Francesco Signorini — Raoul och Mario Sammarco — Nevers med heder skiljde sig från sina respektive uppgifter, trots att ensemblen — efter Mancinellis afresa — lemnade åtskilligt att önska.**)

II.

Slutligen ha vi att nämna några oratoriekonserter med två intressanta program. Det ena upptog Mancinellis "dramma sacro — för soli, körer, orkester och orgel — *Isaias*, hvilket, komponeradt redan 1887 samt med framgång exekveradt i Torino och New York, först nu kom till uppförande i Roma, der det i "S. Cecilia", dess kgl. musikkonservatorium, erhöll sitt eldsdop och derefter gafs å "Costanzi" med alltjemt växande bifall. Den latinska texten, författad af Gius. Albini, behandlar ett kritiskt moment i Israels historia: den assyriske monarken Senakerib med sin förstfödde son samt en väldig här belägrar Jerusalem, och dess konung Hesekias har förgäfves utsändt stadens äldste såsom fredsparlamentärer. På inrådan af den störste bland de judiske profeterna, Esaias, uttåga nu Jerusalems jungfrur, anförda af hans egen och Hesekias' dotter, Judit och Anna, för att beveka assyrierna till återtåg, men efter att med hån ha afvisat de förra supplikanterna, betrakta dessa de nya allenast såsom en sig tillkommande tribut och stå just i begrepp att vid ett stort dryckeslag låta de arma flickorna falla offer för sina lustar, då de plötsligt försjunka i sömn, hvarunder de senare begagna tillfället att undkomma. Ett häftigt oväder utbryter derpå öfver lägret, hvilket fullständigt förgöres så när som på Senakerib sjelf. "Storkonungen" lyckas rädda sig genom flykten, men först sedan han af Esaias mun erfarit den hemska förutsägelsen, att hans lif endast sparas för ögonblicket, och att hans egna hemmavarande söner skola blifva hans banemän. Dikten afslutas med en jubelhymn, uppstämd af folket, som följt efter sin profet och sin konung utanför staden för att gå sina döttrar till mötes. Denna verkligt imponerande final afgjorde kompositionens öde och hänförde publiken till sannskyldiga ovationer.

Eburu delvis något föråldrad, har musiken i öfrigt en hel del förträffliga partier att uppvisa, framför allt det utsökta förspelet, den strax derpå följande bönen af de i Jerusalems tempel församlade jungfrurna, Esaias' stora siare-scen, i hvilken han jemväl förkunnar Messias' ankomst, duetten mellan Anna och Judit, förra afdelningens slutkör, orkesterintermezzot, Hezekias' svärmiska romans och målningen af ovädret i den senare "akten." I sin helhet utmärker sig verket för idéernas och formens storslagna nobless, inspirationens friskhet och behag samt särskildt en moderna fordringar fullt motsvarande instrumentation, värdig kompositören af "Ero e Leandro". Samtliga de utförande gjorde under tonsättarens personliga ledning sin sak ypperligt, af solisterna — alla tillhörande "Costanzi" — i främsta rummet damerna Bruno—Judit och Károla — Anna samt basisten Rodolfo Angelini Fornari — Esaias och Angiolo Pintucci — Hesekias, den sistnämnde en talangfull ung tenor, som förut under säsongen genom sin Mario i "Tosca" och Fenton i "Falstaff" gifvit vackra prof på sin begåfning; Senakeribs parti är mindre bytydande.

Hade Mancinelli för sitt "dramma sacro" valt ett ämne, som redan i och för sig ej kan fritagas från en rätt

*) Se Sv. Musiktidn. 1898, n:o 7.

**) I sammanhang härmed må anföras, att den romerska publiken i början af april erhöll sitt lystmäte å hvad som i allmänhet saknas å »Costanzi», nämligen större baletter, i det att då begyntes en serie föreställningar af Luigi Manzottis och Romualdo Maréncos gamla, men alltjemt oöfverträffade historisk-allegoriska pantomim *Excelsior* — med tillägg af två splitter nya tablåer, den ena är egnad åt uppfinningen af automobiler och elektriska spårvägar, den andra en »apoteos» till Guglielmo Marconis ära — hvilken å »Teatro Adriano» presenterade sig i en alltigenom synnerligen tilltalande gestalt. Äfven uppträdde här ett särdeles godt operettsällskap, hvarpå Italiens hufvudstad jemväl lidit brist under den gångna delen af spelåret.

antikverad bismak, så är don Lorenzo Perosis nyaste verk *Il giudizio universale* (Den yttersta domen), hvilket jemte hans *Stabat mater* i början af april f. f. g. exekverades å "Costanzi", af så mycket mera allmänmenskligt, att ej säga aktuellt intresse. Efter den unge abéens föregående framgångar hade man med stora förväntningar motsett särskildt det förra, men tyvärr blefvo desamma denna gång näppeligen uppfylda. Det måste medgifvas, att det storslagna stoff, som otvifvelaktigt visat sig öfverskrida hans krafter, i sjelfva verket skulle kräft intet mindre än en musikens Michelangelo. Den lycklige kompositörens af "Mose" samt af "Lazarus'" och "Kristus' uppståndelse" fina artistiska smak och skicklighet speciellt i fråga om orkesterbehandlingen förneka sig ej heller i hans senaste skapelse, och densamma förråder isynnerhet ett djupgående Wagner-"studium", men hvad som absolut saknas, är den väldige germaniske tonsättarens genialitet. Det hela verkar på grund af alltför ofta upprepade kombinationer i den instrumentala väfnaden på längden monotont och tröttande, trots utsökta detaljer, såsom det deliciösa preludiet, hvilket emellertid väl mycket påminner om förspelet till fjerde akten af Verdis "Traviata", den Kristus' "entré" föregående englakören: "beati pauperes spiritu" — med samma innehåll som "bergspredikan" — samt de två i den på grundval af evangeliernas framställning affattade latinska texten inlagda "inno della Pace" och "della Giustizia," framför allt fridshymnen, hvars melodi vittnar om verklig inspiration, med ett motiv af en nästan Lohengrinsk karaktär och uppnår sin högsta skönhet i den af "coro dei beati" beledsagade slutstrofen.

Båda erhöllo ock en ypperlig tolkning af damerna Károla och Bruno; isynnerhet den förras sång hade en fullkomligt hänförande, ja bedårande effekt. Kristus' parti led betydligt af att dess innehafvare, Franc. Marconi var till den grad indisponerad, att han allenast genom sin öfverlägsna röstbehandling lyckades gå i land med detsamma. Oaktadt åtminstone vid premiären orkesterns samspel icke var perfekt och de af baron Rudolf Kanzler pietetfullt inöfvade körerna icke fullt sammansmälte i ensemblerna, blef komponisten-dirigenten af den fulltaliga publiken, hvaribland den talrikt företrädda "klerikala världen" utmärkte sig för sin entusiasm, föremål för en varm hyllning, som kulminerade med ett tiotal inropningar efter den härliga fridshymnen.

Hvad "Stabat" beträffar, så har detta vida modestare proportioner än Rossinis mästerverk, men eger framför "Giudizio" företrädet af större helgjutenhet samt några särdeles vackra nummer, företrädesvis tenorsolot, terzetten och slutfinalen. — Det Perosiska programmets utförande i Vatikanen inför Pius X och en inbjuden elitpublik var såtillvida en sannskyldig evenemang, att en konsert med kvinnliga medverkande alltsedan Leo X:s tid, alltså på en 400 år icke förekommit derstädes. Såsom något speciellt anmärkningsvärdt omtalade äfven de romerska tidningarne, att H. H. på vördsam anhållan af Amelia Karola skyndade att både till henne och Elisa Bruno öfverlemna sitt porträtt med egenhändig namnteckning.

Den nye påfven, hvilken redan ådagalagt en varm nitälskan för kyrkomusikens höjande, har nyligen beslutit att återinföra den "rena" gregorianska sången i all dess storslagna, rent af majestätiska enkelhet samt dess, åtminstone för vid senare tiders vida mer komplicerade harmonier vanda öron, väl stela, nästan dystert enformiga och stereotypa högtidlighet. Det första stora experimentet härmed vid pontifikalmessan i St. Peterskyrkan d. 11 april till firande af Gregorius den stores 1,000 åriga jubileum, hvarvid kören utgjordes af ej mindre än ett tusental gossröster från Romas "scholæ cantorum", utföll öfverraskande lyckligt med hänsyn till ovanan vid det väldiga templets akustik, som alltemellanåt föranledde en störande resonnans. Emellertid kan det ej förnekas, att den nyssnämnda karaktären af monotoni starkt framträdde isynnerhet i jemförelse med det samtidigt under sin "maestro" Perosi uppträdande sixtinska kapellet — väl i sitt slag världens yppersta —, hvilket förutom åtskilliga motetter exekverade dennes "Oremus pro pontefice". Den påfliga musik-"bullan" har mottagits med ganska blandade känslor, särskildt på grund af de med en så stor förändring förknippade svårigheterna, och röster ha ej ens saknats, som varnande förespått, att följden skulle blifva, det kyrkorna till sist komma att stå tomma. Önskvärdheten af en reform torde dock tillräckligt framgå af det kända faktum, att mångenstädes i Italien i messorna äro inlagda opera- samt till och med varieté-melodier.

Efter en så pass lång digression på den andliga musikens område nödgas vi allenast summariskt yttra oss öfver *Palermos* operasäsong, i det hela taget lysande och värdig "Teatro Massimo", det största* samt åtminstone i fråga om exteriörer utan jemförelse mest sköna och grandiosa af Italiens sceniska konsttempel, fullbordadt 1897 för en kostnad af bortåt 7 mill. lire. Äfven i detta gick ett Wagnerverk, *Tannhäuser* i têten, med Guis. Borgátti och först Amélia Pinto — som här i sin egen födelsestad, jemväl för sin Gioconda, naturligtvis skördade ett om möjligt ännu mera entusiastiskt bifall än i Roma —, sedan Elisa Petri i hjeltens och Elisabets partier. Isynnerhet vid sidan af den sistnämnda, hvilkens musikaliska prestation var utmärkt, men hvars korta och satta figur ej just lämpade sig för den ädla landtgrefvedottern, verkade den förres af ett burschikost, skägglöst anlete krönta jättegestalt nära på löjeväckande, hans spel var i högsta måtto affekteradt, och stämman klingade betydligt ansträngd vid hans afskedsuppträdande, det enda undert. hade tillfälle bevista. Wolfram fick efter sin ursprunglige framställare, den renommerade barytonisten Eugenio Giraldoni, en i allo tilltalande representant i den unge Pasquale Amato, äfven en präktig Barnaba i Ponchiellis "chef d'oeuvre" *Gioconda*.

Sig:na Barrientos har tjusat palermitanerna såsom protagonista — innehafvare af titelrollerna — i Donizettis bravuroperor *Linda* och *Lucia;* den nyare repertoaren har, förutom af Leoncavallos och Mascagnis städse populära *Pagliacci* och *Cavalleria*, företrädts af Edoardo Mascheronis sceniska förstlingsarbete *Lorenza* **, hvilket, liksom ej långt förut i Barcelona och Valencia, blef en betydande succès, under den här i egenskap af orkesterchef fungerande komponistens eminenta ledning och med en alltigenom så öfverlägsen primadonna som Emma Carelli i titelpartiet, samt Francesco Cileas redan bland annat i Milano, Napoli och Firenze jemväl med stor framgång gifna *Adriana Lecouvreur* — med efter Scribes och Legouvés liknämnda skådespel af Arturo Colautti författad librett — hvari den celebra franska skådespelerskan förträffligt tolkades af Gemma Bellincioni.

Från *Firence* och *Napoli*, hvarifrån vi för öfrigt endast kunna relatera "i andra hand", är denna gång högst obetydligt att förmäla. Det förras Pergola-teater har efter vanligheten haft en kort "stagione", med i fråga om utförandet absolut förstklassiga program, som upptagit Verdis *Otello* och *Trovatore*, Donizettis *Figlia dei reggimento* (Regementets dotter) samt en nyhet, Brogis *Oblio* (Glömskan), hvars öde tyckes inneburits redan i sjelfva titeln, medan S. Carlo i den senare staden har bjudit på Puccinis *Tosca*, Ciléas *Adriana Lecouvreur*, Verdis *Ballo in maschera* och Meyerbeers *Ugonotti*, af hvilka den förstnämnda alltjemt är i åtnjutande af den napolitanska publikens synnerliga bevågenhet.

Anteros.

P. S. I vår senaste korrespondens från Tyskland råkade genom förbiseende Oskar Strauss' nya enaktsopera *Colombine*, som å "Theater des Westens" rönte ett sympatiskt motta-

* Nämnda teater har ej mindre än 3,200 åskådareplatser.

** Se Sv. Musiktidn. 1902, n:r 4.

gande, att ej blifva omnämnd, likaså i förra afdelningen af förevarande musikbref G. Pratesis — koreograf — och R. Marencos — komponist — i midten af jan. på Scala i Milano f. f. g. uppförda och rent af med entusiasm, helsade balett *Bacco e Gambrinus* hvarjemte vi uraktlåto att anföra, det samtidigt med säsongen å samma scen förekommo särdeles lyckade föreställningar af uteslutande italienska musikdramatiska verk å "Dal Verme" och "Lirico", den senare en af Ed. Sonzogno åstadkommen teater, speciellt afsedd att representera på hans förlag utkomna operor.

Musikpressen.

På Abr. Hirschs förlag har utkommit:

för manskör:

Studentsången. Samling fyrstämmiga sånger för mansröster, utgifven af Ivar Hedenblad. Fjärde del. 3:dje häftet. Pr. 1 krona.

Ofvannämnda häfte har följande innehåll:

W. Peterson-Berger: *Stämning*, "Alla de växande skuggor", — *Killebukken*, "Killebukken, lammet mit,"; Hæffner J. Chr. F.: *Lofsång*, "Så vidt som än de gamla Bälten"; Geijer, E. G.: "Fädernesland, hvars härliga minnen"; Grieg, Edv.: *Sangerhilsen*, "Lad os hvirvle vælkomstsangen", — *Den store, hvide flok;* Kajanus, Rob.: *Soldatmarsch*, "Se, med facklan höjd i handen"; Järnefelt, Armas: *De lycklige*, "Nu ljusnar den fjärran stranden"; Palmgren, Selim: *Skulle jag en visa sjunga;* Myrberg, A. M.: *Barden*, "Den unge barden ut i striden går".

Af dessa sånger är endast den sistnämnda, af Myrberg, ej förut utgifven.

Litteratur.

På Breitkopf & Härtels förlag, Leipzig, har utkommit:

Zeitschrift der Internationalen Musikgesellschaft. Jahrg. V. Heft. 9. Juni 1904.

Innehållet af ofvannämnda, sist utkomna, häfte är följande: Amtlicher Teil »Erster Kongress der Internationalen Musikgesellschaft". — Ernst Rychnowsky (Prag): Anton Dvorák († 1 maj 1904). — Elsa Bienenfeld: Über die Kirchenmusikalischen Verhältnisse in Wien. — Hugo Leichtentritt (Berlin): Neue Beiträge zur Chopin-Literatur. — Charles Maclean (London): Three recent English Productions. — Alfred Heuss (Leipzig): Der Riedel-Verein zu Leipzig. — Arnold Schering (Leipzig): Georg Muffat »Ausserlesene mit Ernst und Lust gemengte Instrumental-Music (1701). — Musikberichte. — Nachrichten. — Notizen etc.

Musikbref från England.

Newcastle on Tyne, Maj, 16:de 1904.

För närvarande är det musikaliska underbarn och sjelfspelande pianos, som rivalisera om konsertpublikens gunst i London. Bland de förstnämnde äro systrarne Hegner från Wien, som gåfvo en konsert i S:t James's Hall den 7:de Maj, då den fjortonåriga Flora sjöng arior ur Mozarts operor och den tolfåriga pianisten Paula spelade bland annat Chopins E mollskonsert med orkester. Den tolfåriga violinspelerskan Sybil Keymer, elev af Wilhelmj, har också gjort en lyckad debut, men den allra märkvärdigaste af dem alla är den elfvaårige violinisten Franz von Vecsay från Buda-Pesth, som isynnerhet förvånat musikkännare med sin fenomenala färdighet och musikaliska brådmogenhet. Till och med D:r Joachim har förklarat att lille Franz von Vecsay är det största underbarn han någonsin hört.

Gossens repertoar omfattar, bland andra stycken, violinkonserter af Mendelssohn och Wieniawski, Prelude i E Dur och Aria för G-strängen allena af J. S. Bach, Hexentanz af Paganini och en Fantasia öfver melodier ur "Carmen", komponerad af Franz' nuvarande lärare, herr Jeno Hubay i Buda-Pesth. — Han spelar alla styckena utan noter. Ehuru det är intressant att göra bekantskap med dylika musikaliska drifhusplantor, vore det i flera hänseenden bättre, om de fingo i frid och ro utveckla de rika gåfvor skaparen förlänat dem, i stället för att öfverantvardas åt företagsamma konsertagenter, som genom reklamer och storartade puffar göra goda affärer på underbarnens bekostnad. Men då det rör kommers gent emot skön konst i England, så får alltid musiken ge vika för mammon.

Joachimska stråkkvartetten från Berlin, (Herrar Joachim, Halir, Wirth och Hausmann) konserterar just nu i England och Skottland. Alla fyra artisterna spela på äkta Stradivariusinstrument, värda en stor förmögenhet. Joachims Stradivarius kostar den lilla nätta summan af 36,000 kronor. Ehuru Joachims uppfattning af den musik han spelar alltid är ädel och fin, så bär dock nu hans teknik spår af tidens gnagande tand; ty hans stråkföring är ofta svag och hans ton ej alltid ren. —

För några veckor sedan spelade Joachimska stråkkvartetten i Newcastle on Tyne på Chamber Music Societys-konserten följande program: Mozarts kvartet i D moll, Beethovens i B Dur op. 130, och "Theme with Variations" ur Haydns kvartett i F Dur, op. 77. Jag hade då nöjet att sammanträffa med Joachim, som år efter år har spelat i Newcastle on Tyne. Under samtalets lopp kom jag att nämna hvilket djupt intryck Haydns musik hade gjort på mig. "Det gläder mig att höra") svarade den gamle mästaren, »ty just nu då jag spelade Haydns Variationer föreföll det mig, som om jag var närmare himlen än jorden.»

Den 27 maj 1844 var det första gången som Joachim uppträdde i England. Han spelade Beethovens konsert under Mendelssohns dirigentskap på Philharmonic Societys konsert i London. I anledning häraf är han just ett föremål för hyllningar öfver hela England, och Skottland inbegripit. — Den 27 maj ges det en stor fest till hans ära i London, då åtskilliga af hans kompositioner komma att utföras, och hans engelska vänner och beundrare ämna gifva honom ett porträtt af honom sjelf, måladt i olja af den engelske porträttmålaren, mr John Sargent.

Helt nyligen hade jag nöjet att bevista en konsert som gafs af Lady Hallé-Neruda och pianisten Leonard Borwick i Durham, en stad omkring 2 och en half svenska mil från Newcastle on Tyne. Lady Hallé, om ej med samma briljanta glöd som fordom, spelade likväl charmant Friedrich Rusts D moll-Suite, och tillsammans med Borwick Brahms' intressanta piano- och violin-sonat i A Dur, op. 100 hvars hufvudtema i första satsen är förvånande likt "Prissången" i Wagners "Mästersångarne". Mr Borwick spelade bland annat Griegs "Humoresque" i G moll så vackert, att jag bara satt och önskade att kompositören hade varit närvarande. I mitt tycke står Borwick högst bland alla engelska pianister, hvars spel är så klart, så rent och fritt från bombastiska effektsökerier. —

Operasäsongen under Dr Richters anförande är nu i full gång i London. Den 9:de maj gafs "Lohengrin" utan afkortningar, då danske tenoren Herold gjorde en särdeles lyckad debut, och alla London-tidningarne ha enats om, att Herold har en vacker, ren och väl skolad röst, samt spelar bra. Han erhåller också mycket loford för sitt klara uttal och tilltalande utseende. Kung Edward och Drottning Alexandra voro närvarande, jemte en briljant och fashionable publik, som applåderade mycket.

I slutet af mars gafs en storartad musikfest i London, dervid endast Elgars kompositioner utfördes under dr Richters anförande. Den ryktbara Hallé-orkestern och en kör af omkring 200 röster från Manchester deltogo i festen, som var mycket lyckad och fulltaligt besökt. Dervid spelades Elgars nya ouverture "In the South", som han nyligen skrifvit under sitt besök i Italien. Då Elgar nu äfven i Stockholm är erkänd som en högt begåfvad engelsk kompositör, så kan det ju vara af intresse för vederbörande i Stockholm att veta, att följande orkester-kompositioner af Elgar äro

väl väl värda att göra bekantskap med. Utom ofvannämnda ouverture: "Theme with Variations", "Triumphal march" ur "Caractacus", Incidental music to "Diarmid and Grania, "Meditation "Lux Christi" "Chansons de Nuit et de Matin" op. 15, Three Bavarian Dances- op. 27 och "Elevation" op. 39.

För oss svenskar bosatta i Newcastle on Tyne och Sunderland, är det angenämt att höra, att kompositören Hugo Alfvén ämnar tillbringa en del af sommaren på landet icke långt härifrån.

Grefve Mörner, vår nye Svenska och Norska vice Konsul i Tynedock, en liten sjöstad, en och en half svensk mil från Newcastle on Tyne, har inbjudit vår fräjdade landsman att gästa hos sig, och under sitt besök här ämnar herr Alfvén komponera ett större musikverk. Jag hoppas att Herr Alfvén skall trifvas lika bra i Norra England, som en annan svensk konstnär, målaren Bengt Hedberg har gjort under sitt fyra månaders långa besök i Newcastle on Tyne, en stad som herr Hedberg förklarade vara af stort intresse för en artist att studera och lära känna.

Hildegard Werner.

Från scenen och konsertsalen.

Kgl. teatern. Maj 27. PUCCINI: *Bohème* (Mimi: frk. Farrar, gäst). — 28. MASCAGNI: *På Sicilien* (Santuzza: fröken Mally Ericsson 1:a deb.); Balett: *Dygnets timmar.* ADAM: *Nürnbergerdockan.* — 29. GOUNOD: *Faust* (Margareta: frök. Farrar, gäst). — 30. MOZART: *Figaros bröllop* (Susanna: frk. Davida Hesse, deb.; Marcellina, Cherubin: frkn. Karlsohn, Edström; grefve Almaviva: hr Strömberg). — 31. VERDI: *Den vilseförda* (Violetta: frk. Farrar, sista gästupptr.).

Vasa-teatern. Maj 20, 21, 28, 30. HERVÉ: *Lilla helgonet.* — 23—29. R. DELLINGER: *Don Cesar.* Operett i 3 akter af Oscar Walther .(Maritana, Pueblo Escudero, Donna Uraca: frkn. Keyser, Berentz, fru Grönberg-Rowe; Konungen, Don Fernandez, de Mirabillos, Don Cesar, Don Ranudo de Collibradas, Alerta: hrr. Ullman, Svedelius, Lund, Schücker, Adami. — 31. MILLÖCKER: *Tiggarstudenten.* (Sista föreställningen i Vasa-teatern)

Musikaliska akademien. Maj 25. Konsert af KRISTIANIA HAANDVÆRKERES SANGFORENING (se nedan).

Östermalmskyrkan. Maj 24. Konsert af KRISTIANIA HAANDVÆRKERES SANGFORENING. Solist: operasångaren Halfdan Rode. Dirigent: hr Iver Holter. — 28. Konsert af LUNDS STUDENTSÅNGFÖRENING. (Kören för sångarfärden till Amerika). Solist: operasångaren John Forsell; Dirigent: Filosof. kand Alfred Berg.

Fröken Farrars gästspel, hvilket afslutades på spelårets sista dag, fortsattes med samma stora framgång som förut inför fyld salong, och vid sista föreställningen var den behagliga sångerskan föremål för den rikaste hyllning, som tydligen innebar ett »välkommen åter!" Från sista dagarne af denna operasäsong har man att anteckna en första debut af fröken Mally Ericsson såsom Santuzza. Då denna debut inträffade samma afton som Lundastudenternas konsert, kunde vi icke bevista densamma, men sångerskan säges vara i besittning af en god, väl utbildad röst. Fortsatt uppträdande på operascenen kommer antagligen att ega rum vid nästa spelårs början. I "Figaros bröllop" har fröken Davida Hesse haft sin tredje debut såsom Susanna, äfven den med framgång, särdeles hvad röst och föredrag beträffar. I spel och mimik var denna Susanna stundom mera uppsluppet än behagligt liflig. Fröken Edström var en utmärkt Cherubin och hennes fylliga röst tog sig väl ut i detta parti. Mindre lyckad var hr Strömberg som grefve, om än han sjöng sitt parti oklanderligt. Ny var äfven fröken Karlson i Marcellinas roll.

Vasateatern har äfven slutat sin termin och, som det antages, äfven sin tillvaro, emedan en teaters inrymmande i det stora Lundbergska huskomplexet icke anses vara utan fara för detsamma, publiken och de spelande.

En behaglig konsertmatiné var den som till förmån för Musikhistoriska museet gafs i operans stora foajé d. 28 maj. En särskild lockelse var fröken Farrars medverkan vid densamma. På ett utmärkt sätt föredrog den omtyckta sångerskan ett par gammalfranska sånger från 1700-talet ("L'amour est un enfant trompeur", och "Maman, dites moi") samt afslutade matinén med modernare fransk musik, "Si mes vers" af Hahn och "Valse" af Bemberg. Programmet upptog först violinnummer, Tschaikowskys "Chant sans paroles" och Schuberts "L'abeille", smakfullt spelade af konsertm. L. Zetterquist, derpå fick man höra hr Oscárs präktiga röst i "Vallarelåt" af Widéen, Griegs "Jeg elsker dig" och Agathe Backer-Gröndahls "Til mit Hjertes Dronning". Vidare utförde fru Anna Lang, f. Nordqvist, talangfullt ett harpsolo, "Barcarolle", af Hasselmans, och den Gyllenhammar'ska fruntimmerstrion till lutackompanjemang "Minna satt i lunden", "I den stilla dal" och "Sjung, sjung!" Hofkapellm. Richard Henneberg utförde hela tiden pianoackompanjemanget. Matinén hedrades med närvaro af konungen samt prins Carl med gemål och hade för öfrigt en talrik och distinguerad publik. Efter fröken Farrars första nummer ledsagades hon af öfverintendenten Burén från estraden ned till konungen, som en lång stund samtalade med henne. Hon hade samma dag erhållit medaljen "Literis et artibus".

"Kristiania Haandverkers sangforening" — icke bestående af handtverkare i vår mening utan af köpmän etc. — hade rätt talrik publik på sin första konsert i Östermalmskyrkan och bifall saknades icke. Sången gick med god precision och nyansering under hr Holters ledning, men tenorernas röstklang var något tunn. Programmet upptog följande, mera allvarliga nummer: Ritter: Ambrosianske Lovsang, Prætorius: Julesang, Kjerulf: Jubilate, amen! Grieg: Toro liti (med barytonsolo). Holter: Choral, Conradi: Solnedgang, Reissiger: Olav Trygvason, Mendelssohn: Beati mortui, Grieg: "Den store, hvide flok" (med barytonsolo) och "Landkjending" för kör, barytonsolo och orgel. Sistnämnda nummer utfördes på orgelläktaren, de öfriga i koret. Programmet fylldes med orgelnummer, utförda talangfullt af dir. Alb. Lindström: "Högtidsmarsch" af honom sjelf och en Fantasi af Guilmant. Sångsolisten hr Halfdan Rode lät höra en vacker mjuk baryton och sjöng särdeles vårdadt.

Andra konserten, mindre talrikt besökt, bevistades af konungen, som helsades af kören med svenska kungssången. Publiken åhörde denna stående likasom den vid konsertens slut sjungna norska nationalsången: »Ja, vi elsker». Programmet var följande: Kjerulf: Brudefærden, Selmer: Kjæmpevise, Peterson-Berger: "På fjället i sol», Grieg: »Bådn låt» (humoresk med solo), Holter: »Jeg reiste en deilig sommerkvæld, Kjerulf: Serenade ved strandbredden (med solo), Grieg: »Toro liti", Abt: "Sommeraften", Reissiger: "Olav Trygvason", Grieg: "Springdans" (med solo). Bellman: Morgonsång vid sjön ("Böljan sig mindre rör") och Selmer: Vort land. Rikt bifall framkallade extranummer.

Knappt har man här hört en ypperligare sångkör än Lundastudenternas, på sångarfärd till Amerika. En utsökt vacker röstklang, specielt hos tenorerna, en imponerande styrka och förträfflig ensemble utmärkte densamma. Programmet på deras konsert i den öfverfylda kyrkan upptog: prins Gustafs "Vårsång", Södermans "Sjung, sjung!", Kjerulfs "Kan det tröste", O. Lindblads "Stridsbön", Wennerbergs "Hör oss Svea!", Kapfelmanns "Vårsång", Palms "Under rönn och syrén", Körlings "Sten Sture", Reissigers "Olav Trygvason", Widéens "Dalmarsch", Griegs "Den store hvide flok" och Pacius' "Björneborgarnes marsch". Hr John Forsell medverkade som solist i Kjerulfs, Körlings och Griegs sånger. Rikt bifall och bisseringar förekommo, hvilket ej hänsyn för lokalen kunde förhindra.

Musiknotiser från hufvudstaden och landsorten.

Kgl. teatern. Spelåret afslutades d. 31 maj med uppförande af "Den vilseförda". Derefter vidtog "Det kgl.

danske teaters gästspil", började d. 1 juni med en konferens öfver Holberg af gästspelets ledare, dr Karl Mantius, hvarpå gafs Holbergs "Jeppe paa Bjerget". Följande dagar gåfvos "Hjælpen" af Gustaf Esmann, Hostrups "Genboerne", Esmanns "Den Kjære familie", vidare Molières "Den girige", Gustav Wieds "Skärmytslingar" samt sista aftonen François du Curels "Figurantinden" ("Skyltdockan"). Detta var ordinarie programmet. Endast "Gienboerne är af dessa pjeser försedd med musik.

Musikaliska akademien höll d 26 maj ordinarie månadssammankomst under ordförandeskap af akademiens preses, kronprinsen, som dervid helsade de nyvalda, vid sammanträdet närvarande ledamöterna och associéerna välkomna. Till ledamot i läroverksstyrelsen efter framlidne professor J. Günther valdes hr W. Stenhammar. Vidare behandlades remisser och skrifvelser samt löpande ärenden, hvarjämte anmäldes en gåfva till akademiens bibliotek från fröken Hildegard Werner i Newcastle on Tyne.

Vasateatern stängde sina portar, såsom det antages, för alltid d. 31 maj efter uppförandet af "Tiggarstudenten".

Djurgårdsteatern började sin sommarsejour d. 28 maj. Repertoaren lär under denna sommar endast blifva dramatisk.

Musikuppvisning egde rum d. 27 maj med 8 af frök. Hulda Holmströms pianoelever, hvilka utförde ett dussin kompositioner, deribland sonater af Beethoven, Haydn och Schumann, Fantasi och fuga af Bach, "Gnomenreigen" af Liszt.

Sällskapet för svenska kvartettsångens befrämjande höll d. 28 maj på e. m. ordinarie årsmöte på Hasselbacken, under öfverintendenten A. Buréns presidium.

Af den företagna styrelseberättelsen framgick att under tiden från senaste täflingen 70 nya täflingskompositioner inkommit från 45 olika tonsättare. Medlemsantalet har uppgått till nära 1,700. Inkomsterna utgjorde 3,227 kr. och utgifterna 2,377 kr., hvaraf för inköp af kvartetter 625 kr. Behållningen utgör 5,791 kr.

Ansvarsfrihet beviljades. Till styrelseledamöter valdes öfverintendenten A. Burén, ordförande, dr A Myrberg, vice ordförande, tandläkare C. Högberg, sekreterare, musikhandlare Carl Johnn, skattmästare, major A. Ellsén, regementsläkare Anton Kull och grosshandlare Fredrik Schram. Till revisorer återvaldes med. dr Thom Björklund och statskommissarien P. Södermark, med direktör Fr. Fant och med dr Nils Bellander som suppleanter. Prisnämnden nyrekryterades efter modernare kompositoriska önskemål. Endast en af nämndens förutvarande medlemmar, förste hofkapellmästaren Nordqvist, omvaldes; de nya namnen blefvo Hugo Alfvén och Stenhammar. Till suppleanter utsågos statskommissarien Per Södermark och dr Anton Kull.

Styrelsen erhöll i uppdrag att låta trycka ett häfte kvartetter, upptagande de nu prisbelönta och andra lämpliga. Det bestämdes att äfven för detta år utlysa en pristäflan med ett första pris på 500 kr., ett andra på 200 kr. och ett tredje på 100 kr. Prisnämndens förslag till prisutdelning godkändes: ett andra pris på 200 kr. tilldelades nr 29, med motto "Äktenskapsfrågan" (hr Anton Andersén, lärare vid Musikaliska akademien), ett tredje på 100 kr. nr 44, med motto "Liten Kerstin", och ett dito till nr 48, med motto "Vårvisa" (fröken Sara Wennerberg och musikdirektör Fredrik Hjort i Göteborg).

Efter förhandlingarna, då Lundastudenterna anländt, hvilka voro inbjudna som hedersgäster, utfördes af de samlade sångarne några körer på verandan utåt den folkuppfyllda trädgården. I den stora salen sjöngs af en liten vald kör under statskommissarien Södermarks ledning några af de sånger, som förekommo i Sällskapets senast utkomna häfte. Samma kör sjöng sedan jämte Lundastudenter och andra sångare i det animerade samkväm, som följde efter intagen supé. Då ordinarie ordföranden var hindrad närvara, fungerade i hans ställe grosshandlare Schram, som inledde skåltalen med att utbringa ett lefve för konungen, sällskapets höge beskyddare, samt därefter ett för sällskapet och dess verksamhet. Härefter helsades Lunda gästerna med tillönskan af lycka och framgång på sin Amerikafärd, hvarjemte tal hölls för deras ledare, fil. kand. Berg, hvilken svarade med en välönskan för Sällskapet och dess sträfvan. Till slut hyllades äfven vice ordföranden, dr Myrberg, hvars förtjenstfulla verksamhet som kvartettsångkompositör framhölls. Alla skålar åtföljdes af utmärkt körsång.

Sångsällskapet T. T. (Thalias Tjänare) startade den 3 juni sin andra sångarfärd genom svenska landsorten under anförande af dir. Erik Åkerberg. Resrouten, uppgjord af sällskapets ordf., Knut Nyblom, hvilken såsom T. T:s arbetschef äfven i år gjort alla förberedande arrangemanger, sträcker sig genom mellersta, västra och södra Sverige. Konserter hållas dagligen. Följande städer och orter komma att besökas: Gäfle, Falun, Filipstad, Kristinehamn, Karlstad, Arvika, Trollhättan, Uddevalla, Göteborg, Halmstad, Helsingborg, Malmö, Karlshamn, Ronneby, Karlskrona, Kalmar, Oskarshamn, Västervik och Norrköping. Af dessa blifva 12 kyrkokonserter, däribland i Karlstads och Kalmar domkyrkor, på öfriga orter sjunges profant program.

Kören som i år räknar 16 man, har följande sammansättning: 1:a tenorer: Schücker, Lund, Adami, Ullman och Elis Olson; 2:a tenorer: Ericsson, Henning och Oscar; 1:a basar: Mandahl, Bergström och Svenson; 2:a basar: Nygren, Wickbom, Alfr. Lundberg, Arrhenius och Edberg.

Ett Jenny Linds-porträtt, hvilket enligt en den stora sångerskan i lifstiden närstående persons utsago torde vara att anse som det mest karakteristiska och porträttlika som finnes, har enligt testamentariskt förordnande af professor Julius Günther nyligen blifvit öfverlemnadt till Musikhistoriska museet härstädes Det är ett daguerrotypiporträtt, taget i London i slutet af 1840-talet och af Jenny Lind särskildt afsedt såsom gåfva till den forne kamraten Günther, något som hon på detta fullkomligt unika porträtt velat på ett ganska originellt sätt visa — genom att hålla venstra handens långfinger på tangenten G å det närstående pianot.

Musikhistoriska museet har ytterligare i år fått emottaga följande gåfvor: af grefvinnan Jacquette Wachtmeister, f. Ramsay, Husbygård: en stående flygel, tillverkad af Joh. Söderberg, Stockholm 1814; af hr Gustaf Sjöberg: mandolin från 1700-talet; af telegraftjänsteman Sören Mörck, Köpenhamn: oboe från 1850; af öfverdirektör G. M. Almgrens sterbhus: flöjt med 1 klaff från början af 1800-talet; af fanjunkaren G. V. Qvarnström 2 oboer och en altklarinett från 1800 samt af grosshandlaren Carl Claudius, Malmö: en miniatyrgitarr. Af artisten Harald Torslow har museet mottagit hans faders, Olof Ulrich Torslows efterlemnade papper rörande kgl. teatern under den tid, åren 1819—1834 och 1856—1861, som den berömde skådespelaren var engagerad der, samt tre akvarellmålningar, framställande scener ur Envallsons lyriska komedi »Kronofogdarne», antagligen förskrifvande sig från det på sin tid så populära styckets upptagande i början af förra århundradet på dåv. K. Dramatiska teatern (i det forna De la Gardie'ska palatset, ungefär der nu Carl XII:s staty står). Äldre musikalier, en del af stort intresse, hafva skänkts af konsertm. L. Zetterquist, doktor J. Lindblad, Venersborg, och öfverdir. G. M. Almgrens sterbhus.

Svensk och norsk sång. Norska Aftonpostens specielle korrespondent, sign. "Ö. R. F.", som medföljt Kristiania Haandværkssangforening till Stockholm och som i höga toner prisat det älskvärda mottagande kören här fått röna, uttalar sig i en af sina korres-

pondenser också på följande märkliga sätt om norsk och svensk sång: Ehuru den norska massången har mycket att lära i Sverige, hvad utvecklingen af röstklang angår, så tror jag dock att när det gäller den musikaliska utformningen ställa vi våra kraf högre.

Det har på senaste tiden i Sverige talats tungt vägande ord om den svenska manssångens ensidiga utveckling i riktning af vokalt effektsökeri. Man skall på den svenska Operan också finna en ganska iögonenfallande brist på stämning och lyrik. De lyriska stämmorna synas alla ha forcerats ut i den likfärgade hjälteklangen. Vi ha ju själfva haft tillfälle att beundra en röststyrka som Forsells, men stämningen, musiken, färgläggningen — hvart tog den vägen?

De norska sångarne ha alltid sökt hålla lyriken och nyanseringen i ära — trots mången gång sviktande materiel. Och om denna Stockholmskör gifvit de svenska bröderna en liten antydning i riktning af att hålla musikens ideal högst också i manssången, så har det vunnit mycket. Man skall kanske upptäcka denna skillnad emellan bravur och lyrik, när Stockholmspubliken nu får tillfälle att anställa en jämförelse emellan Forsells och Rodes utförande af "Den store, hvide Flok".

Svensk musik i utlandet. Gustaf Häggs pianosonat i D moll har spelats i Genève på den nyligen af konservatoriet derstädes anordnade uppvisningen. Sonaten spelades af en framstående elev till den bekante pianisten och komponisten Willi Rehberg, som fällt de vackraste omdömen om kompositionen i fråga, och som i sitt förslag till program upptog densamma, dertill äfven direktionen enhälligt efter pröfning lemnade bifall. Sonaten har äfven tidigare spelats vid täfling mellan prof. Rehbergs elever. Gustaf Häggs öfriga pianokompositioner, äfvensom Jakob Adolf Häggs, spelas rätt mycket i Lausanne och Genève, i hvilken förstnämnda stad prof. B:s fader är mycket ansedd pianolärare.

Göteborg. Den 22 och 23 maj konserterade här "Fredriksstads sangforening" under ledning af dr. Nils Buch med biträde af barytonisten Christian Saabye från Kristiania. Den 1 juni gafs konsert i Bethlehemskapellet af Lundastudenternas Amerikakör, och d. 10 skulle T. T.-sångarne göra konsertbesök här. Stora teatern har till maj månads slut haft "Tummeliten" att bjuda på.

Från våra grannland.

Kristiania. Maj 22—juni 6. På Nationalteatern har fru Oselio-Björnson ett par gånger, senast 31 maj, uppträdt som Carmen. För öfrigt har repertoaren varit dramatisk med gästspel af frök. Bloch från Köpenhamn. Fahlströms teater har ihållande uppfört "Orfeus i underjorden". En märklig annons i tidningarna tillkännagifver att "Musikforeningen" från nästa säsong öfvergår till ett slutet sällskap. Biljettförsäljning till konserterna kommer derför att upphöra. Nya medlemmar intagas. I midten af juni ämnar svenska K. F. U. M.-kören, under dir. Hugo Lindqvists ledning, konsertera här.

Helsingfors. Maj 21—4 juni. Teatrarnes repertoar har denna tid endast upptagit dramatiska pjeser. D. 4 juni började Vasa-teaterns operetturné från Stockholm sina föreställningar här på Brunnshusteatern med Suppés "Donna Juanita". Helsingfors' Musikinstitut har i sista dagarna af maj haft tre offentliga uppvisningar, den första i Nikolaikyrkan, följande i Normallyceum. Programmet har bland större verk upptagit af Beethoven: Violinsonat, violinkonsert, pianosonater; af J. S. Bach, konsert, C dur, för 2 flygtar och stråkorkester, pianokonserter af Chopin, Saint-Saëns, sånger etc.

Köpenhamn. Maj 19—6 juni. Kgl. teaterns portar stängdes med maj månads slut. Den 1 juni gafs dock en afskedsföreställning för frök. Regine Nielsen, då "Figaros bröllop" uppfördes. Repertoaren af pjeser med musik har upptagit "Liden Kirsten", "Der var en gang . . .", "Hvita frun", "Trubaduren" och "Lohengrin". Herr Naval har fortsatt sitt gästspel vid kgl. teatern och gaf d. 2 juni i förening med fru Kragballe-Spiro en konsert i Tivoli konsertsal. D. 19 maj afslutade fru Anna Norrie sitt gästspel i "Sköna Helena" på Casino-teatern.

Från andra land.

London. Säsongen på Couventgarden har begynt och danske operasångaren Herold vid sin debut här gjort stor lycka som Lohengrin.

Sonzognos pris af 50,000 lire för den bästa 1-akts-operan skall nu till att utdelas. Juryn har med sitt val fallit alternativt på tre enaktare, »Den blå dominon» af Franco, »Manuel Menendez» af Filiasi samt »Getvakterskan» af parisaren Dupont, elev af Massenet. Hvardera operan skall uppföras fyra gånger innan juryn bestämmer hvem som blir den slutlige pristagaren.

Dödsfall.

Hol, Richard, en af Nederländernas mest produktiva och populära tonkonstnärer, f. 23 juli 1825 i Amsterdam, har nyligen aflidit i Utrecht. Efter studier vid kgl. musikskolan i födelsestaden, slog han sig ned der såsom pianolärare, blef 1856 dirigent för sångsällskapet "Amstels Mannenchor" och "Sällskapet för tonkonstens befordran", 1863 stadsmusikdirektör, organist vid domkyrkan och direktör för musikskolan i Utrecht; har derjemte varit dirigent för Diligentia-konserterna i folkpalatset i Amsterdam. Han har komponerat omkr. 125 verk, deribland operor, symfonier, kammarmusik, ballader för soli, blandad kör och ork., ett oratorium "David", messor, piano- och sångstycken etc. Isynnerhet har hans manskörer och sånger blifvit populära i Holland. Talrika utmärkelser hade kommit honom till del under hans mångåriga musikaliska verksamhet.

Åhman, Maria, *Pauline,* född Landby, skicklig harpspelerska, f. 20 april 1812 i Stockholm, afled här den 29 maj.

Elev af J. A. Berg och den på sin tid ansedde harpvirtuosen Edouard Pratté var hon anställd som harpist i kgl. hofkapellet härstädes 1851—81. Hon var äfven 1871—1875 samt 1887—1891 lärarinna i harpspelning vid härvarande konservatorium.

Hvarjehanda.

Georg Anthes, den bekante f. d. gästen på Stockholmsoperan, råkade vid sitt gästspel för omkr. ett år sedan i Newyork ut för ett missöde. Han hade som Lohengrin i sista akten just tagit afsked af Elsa och skulle stiga i snäckbåten för att ge sig af, då han halkade och föll i Scheldes "vågor". Men han drunknade ej utan visade sig straxt derefter leende och förnöjd inför publiken, tackande för dess bifall.

Till våra prenumeranter!

Med teatrarnas stängning och sommarens inträde har det högre och egentliga musiklifvet afstannat här i hufvudstaden, såsom för öfrigt nästan öfverallt, och därmed äfven intresset för detsamma trängts tillbaka. Svensk Musiktidning gör därför, i likhet med några andra musiktidningar, sitt vanliga sommaruppehåll, under "den döda säsongen". Från och med nästkommande september månad fortsättes tidningen, såsom förut, med två nummer i månaden.

Vördsammast

Redaktionen.

Svensk Musiktidning.

Nordiskt Musikblad. — 24:de årgången. — ***För hvarje musikaliskt hem,*** *utgifves 1904 efter samma plan som förut, innehållande* ***populär läsning i Musikaliska ämnen, porträtter*** *med* ***biografier*** *etc. Tidningen utkommer två gånger i månaden (utom juli—aug.). Pris* ***5 kronor*** *pr år, lösnummer 25 öre. Prenumeration sker här å* ***Expeditionen, Vallingatan 11,*** *2 tr., i* ***bok- och musikhandeln,*** *å posten och tidningskontor.* ***I landsorten*** *prenumereras bäst å* ***posten.***

Obs.! *Nyttan af en musiktidning för musikbildningen i hemmet torde ej kunna bestridas. Framför dagliga tidningar eger en sådan fördelen att den förvaras och bildar, så att säga, en musikhistorisk uppslagsbok. Rätta platsen för utgifvandet af en musiktidning är hufvudstaden, där musiklifvet är högst och rikast utveckladt. Svensk Musiktidning meddelar ock en kontinuerlig redogörelse för musiklifvet i vår hufvudstad, i landsorten samt i Norges, Finlands och Danmarks hufvudstäder, utförliga biografier med fina porträtt, instruktiva artiklar, följetonger m. m. Musikbilagan innehåller verkligt god musik.*

J. G. MALMSJÖ, PIANOFABRIK

Kongl. Hofleverantör

GÖTEBORG

Etablerad 1843

Begagnade instrument tagas i utbyte. Bekväma afbetalningsvilkor.

Den *enda* svenska Pianofabrik, som vid mångfaldiga täflingar *alltid* erhållit *högsta* priset.

Talrika intyg från framstående musici och konstnärer.

GULDMEDALJ »för utmärkta flyglar och pianinos»

Göteborg 1891 Malmö 1896 Stockholm 1897

ensam bland svenska pianofabriker. Inalles *21 första pris*

A.-B. Skandinaviska Orgel & Pianofabriken

(f. d. Skandinaviska Orgelfabriken)

Grundad 1865

rekommenderar sin tillverkning af **Orglar** för kyrkor, skolor och hemmen samt **Pianinon.**

Obs.! Uteslutande **svensk** tillverkning och följaktligen af utmärktaste och solidaste beskaffenhet.

Prisekurant på begäran. Alla förfrågningar besvaras omgående.

Utställning & kontor Mästersamuelsgatan 32 Stockholm.

OBS. Äldre årgångar

af denna tidning, med eller utan musikbilaga, erhållas till nedsatt pris endast kontant å expeditionen.

PIANOLEKTIONER

efter bästa metod, ledande till god teknisk och verkligt musikalisk utbildning, meddelas af undertecknad till moderat pris. Anmälan kan äfven ske skriftligen. Mottagning kl. 10—11 f. m. och 3—4 e. m. Tel. Brunkeberg 14 97.

Vallingatan 11, 2 tr.

Frans J. Huss.

Svensk Musiktidnings MUSIKBILAGA 1904

som medföljde årgångens n:o 4, innehåller vackra ***Pianostycken*** *af* **Gustaf Hägg, Theodor Kirchner, Ignotus** *samt en sång af* **A. M. Myrberg.**

Obs.! *Bilagan tilldelas* ***endast Helårsprenumeranter.***

En begagnad Dubbelpedalharpa

säljes billigt. Upplysningar meddelas. Adress: "Marlborough N:o 824," p. r. *Lund.* (G. 9440)

Pianomagasin.

Svenska Pianinos: Största lager från J. G. Malmsjö, Kongl. Hofleverantör, S. Andersson, Bergqvist & Nilsson, I. P. Löfberg & C:o, Stavenow & C:o m. fl.

Utländska Pianinos: från G. Schwechten, Steinweg Nachf. och Uebel & Lechleiter.

Flyglar: från J. G. Malmsjö, Steinweg Nachf. m. fl — **Orglar:** från Mason & Hamlins verldsberömda firma.

Begagnade instrument tagas i utbyte.

Gust. Petterson & C:o,

13 Malmskilnadsgatan 13, Stockholm.

Albumblad.

5 melodiska tonstycken

af

Adrian Dahl.

(Romans. Humoresk. Perpetuum mobile. Aftonstämning. Marche triomphale). — ***Prisbelönt musikbilaga*** — finnes till salu å 1 kr. å Svensk Musiktidnings expedition, Vallingatan 11.

Festmarsch

för piano af

Gustaf Hägg.

Denna vackra och ståtliga marsch finnes nu att tillgå i godtköpsupplaga à

50 öre.

Svensk Musiktidnings förlag.

För Porträttsamlare!

Fina Sköntrycks-exemplar af Svensk Musiktidning, flera årgångar, säljas billigt å tidningens expedition.

Vallingatan 11, 2 tr.

Å Svensk Musiktidnings Expedition, Vallingatan 11, 2 tr. samt i bok- och musikhandeln finnes till salu

MELODISKA MINNESBLAD

4 Pianostycken — *Barcarole. Mazurka, Canzonetta, Nenia* — af Frans J. Huss. Pris 1 kr.

INNEHÅLL:

Conrad Nordqvist. Ett 25 års-jubileum (med porträtt). — Musiklektioner under sommarferierna. — Musiksäsongen i Italien 1903—1904. Milano, Roma, Firenze, Napoli och Palermo af Anteros (forts. och slut). — Musikpressen. — Litteratur. — Musikbref från England, af Hildegard Werner. — Från scenen och konsertsalen. — Musiknotiser från hufvudstaden och landsorten, från våra grannland och andra land. — Dödsfall. — Hvarjehanda. — Till våra prenumeranter. — Annonser.

Stockholm 1904, Walinders Tryckeri Aktiebolag.